

Szerkesztője: Nagy-Beckerek.

Nagy-Beckerek.

Zápolya-utca 1-6 szám.

az a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatás:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagybeckerek, Zápolya-utca 1. hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Hirdetési árak:

Egész évre ———— 12 Ft.
Félévre ———— 6 „
Negyedévre ———— 3 „
Egy órára ———— 1 „
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatásban fogadtatnak el. Azonkívül az összes hirdetés-irodáknak.

Közlekedés

ma és a következő napok kivételével.

Nagybeckerek, 1897.

XXVI. évfolyam, 256. szám.

Kedd, november 9.

A kiegyezéshez.

Nagy-Beckerek, okt. 9.

Megemlékeztünk tegnap arról a nagy feltűnést keltett beszédről, melyben Bilinsky osztrák pénzügyminiszter a kiegyezés kérdésével foglalkozott. Ez a beszéd elég meglepő, különösen egy miniszter szájából, kinek sohasem szabad szem elől téveszteni azt a higgadságot, melyről sohasem szabad egy államférfiúnak megfeleledkeznie.

Rektifikálásra szorul mindenekelőtt a pénzügyminiszternek azon állítása, hogy mindaddig, a míg az 1892-ben megkötött kereskedelmi szerződések le nem járnak, — tehát az 1903. év végeig, — Magyarország és Ausztria között a vámterület közössége a külföldi szerződő államokra való tekintettel feltétlenül fentartandó. Nem lehet feladatunk kutatni azt a momentumot, mely ebben a kérdésben az osztrák pénzügyminiszter ur felfogását tévútra vezette, de kötelességünk konstatálni, hogy ez a felfogás az 1867. évi XII. t. cz. 68. §-ában nem talál semmiféle támaszt, mert e § a legvilágosabban szól a mellett, hogy a külfölddel kötött szerződések semmiben sem alterálják Magyarországnak az 1867-i törvényekben fentartott önálló rendelkezési jogát.

Még sajtószerte is Bilinski urnak a 14. §-sal való fenyegetőzése. Sajátszerű azért, mert tapasztaltuk, hogy az osztrák ellenzéki sajtó minő rabulisztikával iparkodott félremagyarázni Bánffy b. miniszterelnöknek a képviselőház október 22-iki ülésében tett korrekt nyilatkozatait, oly értelmet kívánván azoknak tulajdonítani, mintha fenyegetés akart volna lenni az osztrák ellenzékkel szemben. Ha most Bilinski pénzügyminiszter ur erre a teljesen téves felfogásra rádupláz azzal, hogy ő még ma is a lehetőség körébe tartozónak tünteti fel a provizóriumnak a 14. § alapján való életbeléptetését, őszinte sajnálkozásunkat kell kifejeznünk Bilinski ur aggasztó feledékenységére fölött; mert azt hisszük,

hogy ő ép úgy tudomással bírt arról, mint többi miniszteréi, hogy Bánffy br. kijelentése e kérdésre vonatkozólag nem ötlet-szerű volt, hanem jól átgondolt megállapodásnak folyománya.

S a mit Bánffy br. mondott, az a Bilinski ur extemporéjának nem nyújthatott alapot arra, hogy a provizórium létrejöttének kérdését ultimátum alakjában formulázza.

Bánffy br. miniszterelnök kijelentette, hogy nem tartja magát jogosultnak az osztrák alkotmány 14. §-ának bírálatába bocsátkozni. Nem a Házban van helye arról nyilatkozni. De megnyugtatta a Házat, hogy „akármiképpen alakuljanak a viszonyok, akármiképpen álljanak elő Ausztriában az alkotmányos életben az akadályok, a kormány kizártnak tekinti azt, — tekintettel az 1867. XII. t. cz. 25. §-ára, hogy az osztrák törvény előbb hivatkozott szakasza alapján jöjjön létre a kiegyezés, vagy a közös ügyekre vonatkozó valamely megállapodás.“

Mig tehát Bánffy br. miniszterelnök azt a precíz kijelentést teszi, még pedig nem ötletesen, hanem előre megállapított deklaráció folyományaképpen, hogy kizártnak tekinti, hogy a közös ügyeket ő Felsője többi királyságai- és országainak kormánya — az 1867. 12. t. cz. 25. §-ában kimondott alapfeltételekre való tekintettel — az osztrák törvény 14. §-a alapján kezelje: addig Bilinski pénzügyminiszter ur, nem tudni mi okból, nem tudni mily czélzattal: még mindig szükségesnek látja a falra festeni a 14. § ördögét s az osztrák kormányt még mindig abban az állapotban tünteti fel, mintha az ellenzék rákényszeríthetné a 14. §. alkalmazására.

Ugy látszik nemcsak Volf és Lueger idegesek, most már a miniszterek is azok.

Haberhauer — Halmos. Haberhauer János, Budapest székeséfváros új polgármestere tegnap kérvényt intézett a belügyminiszteriumhoz, a melyben sajtó, valamint Aladár, Zoltán és Margit nevű gyermekei nevének Halmos-ra változtatását kéri. A belügyminiszterium a kérvényt ma 106.871/v. c. sz. a. soron kívül kedvezően elintézte.

Politikai hírek.

A püspöki konferencia tegnap folytatta a konferenciát Vaszary Kolos bibornok-érsek hercegprímás elnöklése alatt. A püspöki konferencia, mely félórai tanácskozás során az előterjesztett elaborátum alapján a mai napon letárgyalta a kath. autonómia ügyét, végleg megállapította azokat az irányelveket, a melyeket a kath. klérus az autonómia ügyében követni fog. Végül a konferencia megállapította ama feliratot, melyet XIII. Leó pápa ő szentségéhez intéz, melyben feltárja a helyzetet és behatóan ismerteti a magyarországi katolikus autonómia ügyét. A felirat felolvasása és elfogadása után a konferencia délután fél kettőkor véget ért.

A maczedóniai puccs. Azt a hírt, mintha Szerbia Maczedóniában puccsra készülne, irányadó helyen otromba, czélzatos koholmányoknak mondják, a mint az különben a szultánnak Györgyevics miniszterelnökhöz intézett kegyes táviratából is kitűnik.

A monzai látogatás. Milánó nov. 8. Umberto királynak Goluchovszki gróffal Monzában folytatott beszélgetése mindössze husz perczig tartott. Azt hiszik, hogy a mai beszélgetés tovább fog tartani. Tegnap délután Goluchovszki tiszteleire a monzai parkban fácánvadászat volt. Ebéd után a király ereclet tartott. A fácánvadászaton, a melyet ma Goluchovszki tiszteleire rendeznek, husz vadász és 50 hajtó vesz részt Brambila gróf fővadászmester vezetése mellett.

A karlisták mozgolódása. Don Carlos Belgiumból nagyobb tegeverszállmányokat rendelt. A trónkövetelő nevenapját a karlisták az idén szokatlan ünnepélyes módon ülték meg.

A „TORONTÁL” tárczája.

Koldusgög.

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

As orgonafákról szerteáradott az édes illat, s megtöltve véges-végig a kertet, behatolt a nyílt ablakon át, s a mint megtelítette a szoba lanyhán rezgő párját is, — mintha titokzatos tündérszó szöve bábójos varázst a csendbe, a félműhelybe.

Én édes orgonabokrom, de nagyon is szeretlek! Szeretem sötétlombu ág-bogaid szövevényét s a nagyfürtű virágokat, meg bizalmasan bölintgató árnyékokat a fal tövében; — szeretem lágy illatodat, mely tiszta és üde, mint a szűzies ajk s melyben nincs semmi a modern virág-illatok bujaságából, — s mégis oly kéjes, s mégis oly édes! Szeretlek mindenestül, a hozzád tartozó képzetekkel együtt, a mik beleszövedtek fiatalabb éveink álmaiba, ábrándjaiba, mint a minők a madárdal s a szelők bugása, a gyermek-játék s a rügyeső gyermekszerelem ártatlan, sejtésteli büvölete! Szeretlek csendes magányoddal s a buvóhelyekkel, mikre ráborulsz finom diszkrécióval, meg ne lássa, meg ne hallja senki a sutogókat!

As orgonafákról szerteáradott az édes illat, s a hogy mámorba ringatja a lelket, fel élénkül a fantázia, mely bekalandozza a rét füveit és a kert virágait, s az emberi szív kicsiny atomjait . . .

A férfi karsu és elegáns és egész alakja jól illik ebbe a modern kastélyba tág termeivel, matt seiyembutoraival. Ott áll a nyílt ablaknál s a mint kibámszkodik egykedvű, unott kifejezéssel arcán a kertbe, — alakja úgy emelkedik ki a keretből, akárcsak az a középkori lovag a gobbelin szőnyegen.

Nem ismerem őket; ma láttam őket először. Hivatalos ügyben jöttem ki s a házigazda szíves udvariassággal marasztalt vendégnek. Bejártam a kertet, s odaheveredve a lugas padjára, művészvágyással néztem a képet s hozzáfűzőnek kalandozó gondolataim s a valóság s a reflexiók s a fantázia megszüli a regényt.

Nem ismerem őket; ma láttam először ezt a finom érdekes férfarcot, melynek hideg blazirsága mögött ki tudja mi rejtezik, mily elfojtott szenvedélyek égnek! S el-elnézem ezt a vézna beteges képű asszonyt, ki mellette ül, kifejezéstelen világos színű szemével, mik minden pillanatban könnyekkel látszanak megtelni. Valami aquarell fölő hajlik, a melyen bizonyára hetek óta dolgozik lassu, kínos pedanteriával. Biztosra veszem, hogy valamely holdvilágos tájképet fest szentimentális patakkaival, ősziesen kopasz fákkal, roppant vizimalommal. A konturok halványak és finomak, a rajz kissé szegletes, s a malom mögött felkelő hold ábrándos fénye lágyan ömlik végig a tájon.

Valamely sárda hűvös tantermének levegője olthatta lelkébe ezt a beteges, banális fantáziát. Okvetlenül zárdában nevelkedett. A szülei falun laktak és derék nyárspolgárok lehettek. Szükecskén éltek. Az apja, az dolgozott nappal és dolgozott éjjel s az anyja, az nélkülözött és koplalt s halomra raktak forintot és krajczárt és számo-

gattak és takarékoskodtak a fehér a-cu kis leányuk számára, a kit kisasszonynak, nagy ur feleségének neveltek, s a kinek a kedvéért fűve, lábujhegyen jártak a szobákban, suttogva beszéltek, fel ne ébredjen, meg ne zavarja sék ártatlan angyalalma. S a hogy összegyűjt a fényes, nagy vagyon, s a hogy eljött a megye főispánja maga az elegáns, fővárosi kérével, összesugtak meg összebujtak, s becsületes arczuk szélesre húzódtak a boldog mosolygástól s odaadták két kézzel, kész örömmel a kis sápadt, falusi virágot.

As egész lénye, az arca csup. a szörénység, csupa önmegtágadás. A férje bizonyára finom és előlékeny, de ő ezt észre sem veszi, úgy meghunyászkodik, úgy félrevonul, mintha félne beszélni az urához. Most is szelid, kifejezéstelen tekintetét a cartonra szegezi, s csak néha néha veti fel szemét, s ha oda nem néz a férje, meri hosszasan nézni. Es hogyan nézi! Istenem, hisz lehet, hogy csak képzelődöm, de ez a tekintet oly szomorú, oly végtelen forró könyörgéssel teli. Mintha csak utszéli koldus alamizsnát esdne.

S a férfi! — az ügyet se vet rá, nem látja a kérő pillantást, nem hallja a mellette ülő asszonyka szive lázas dobogását, nem érzi annak a parázsnak a forró lehelletét, mely ő érette él. Csak kibámszkodik a semmiségbe s a gondolata, — ki tudja, hogy merre jár!

Talán valamikor művész volt; egy ason milliók közül, kik érsik keblükben az isteni láng hatalmas lebogását s kétségbeesnek, mert nem tudnak érvényt szerezni a gondolatnak, az eszmének, kiknek óriás a lelkük s mégis elbuknak az iszonyu harcban, melyet saját muszájukkal megküzdenek. Talán szerelemben csalódott, s mikor hite megígott és reménye megtört s ül-

Fölhívás adakozásra.

Nagybecskerek, nov. 9.

Az „Iskolagyermekbarát“ helybeli segélyző egyesület, mint azelőtt már két évvel kezdte, az idén is a téli idő beálltával meleg ételt osztó konyhát nyit, a hol a szegény és a központtól messze lakó iskolás gyermekeket az előadási napokon meleg ebéddel látja el.

Tekintve, hogy segélyző egyesületünk az összes szegény tanulókat tankönyvekkel és írószerekkel látta el a tanév kezdetén, és hogy ugyancsak a tél kezdetére 48 gyermeket óhajt felruházni; tekintve továbbá az általános drágaságot, amely a téli konyha szükségletét jelentékenyen fokozni fogja: elhatározta az egyesület választmánya, mi szerint támaszkodva a multban is jó ügyünk irányában kifejtett élénk érdeklődésre, jelen évad alatt újból fölkeresi jótévőit, adakozásra kérve úgy magános emberbarátokat, mint egyéb egyesületeket, hatóságokat és intézeteket.

Szebb és lélekelőbb nyilvánulását a jótékonyágnak nem kell már látnunk, mint azt, mikor az emberbaráti cselekedetek akár magánosok, akár testületek vagy intézetek által oly irányban gyakoroltatnak, a milyent a kisdéd és gyermeksegélyezés tere nyújthat. A nyomor, mely immáron oly sok helyen üti föl tanyáját, a zsenge gyermeki érzületben még nem talál a zsenge gyermeki érzületben még nem talál öntudatos talajra és így bármily csekélységgel enyhítjük azt a gyermeknél, ártatlan szívében a felebaráti szeretet cselekedetei tiszteletet és becsülést gerjesztenek azok iránt, kik enyhíteni iparkodnak nyomorult sorsán.

A gyermeksegélyezés míg egyfelől a legnemesebb emberbaráti cselekedet, másfelől határozott nevelési eszköz a társadalom kezében, mely lassan ugyan, de biztosan meghozza a magagyfűmöléseit és emberszeretetre, hálára, becsülésre neveli az elhagyatott — különben az elzűlés által a társadalomra veszélyes individuummá fajulható — gyermeket! Meg kell tehát menteni a magára hagyatott árva és más — szüleinek könnyelműsége vagy az általános szegénység által a testi és szellemi súlyedésnek kitétt — gyermeket. Egyrészt sürhetőbb tenni a sanyaru állapotot, másrészt önzetlen uton-módon a társadalomnak hasznos becsültes tagokat nevelni!

Ezt kívánja: Isten, haza . . . de saját könyörületes szívünk is!

A gyermeksegélyezés zászlaját fennlen lo bogtatja az Iskolagyermekbarát is, mely maga köré gyűjtve a nemesen gondolkodni s melegen érezni tudó emberbarátokat: a kis dolgok egyesítése által egy nagyobb, czélyszerűbb s tökéletesebb munkakör szolgálatába áll.

Egy legnemesebb vállalata ezen egyesületnek a

dőzött vadként futotta be a világot, nyugalmat, békét keresve és nem találva, csendes családi fészeken akarta felmelengetni fázó lelkét, elcsitítani tomboló fájalmát. Vagy talán tönkrement nagy ur volt, ki a falusi leány pénzén akarta helyreállítani az ősi porta kopott fényét? Ki tudja! Mit tudom én?

Az asszony ölébe az rakja a két kezét és úgy nézi az urát. Halvány szőzát mintha rövid pillanatra valami kis gyenge pir futná be s a szeméből csak úgy sugárzik a végtelen, meg nem váltható, könyörgő mártírszerelm, koldusszerelm, ami úgy kér, úgy esd, úgy könyörög.

A férfi nem veszi észre.

A terjengő esthomály körülfontja a selyem butorokat s a kert illata egybevegyül a szoba parfümjével. A meleg levegő tavaszias kéjt önt a lélekbe, felláztatja a vért, meggyorsítja az érverést, s ellágyul, olvadozóvá lesz az álmodozásra hajló lélek. A szem odamered a semmi-ségbe s el-elkelaradozik a gondolat szeszélyes összevisszasággal ide meg oda, meg amoda, tervnélküli röppenéssel száll, kóborol képzetből képzetbe, majd meg odaszegődik makacs ragaszkodással valamelyes halvány emlékfoszlányhoz, ami már csak úgy messziről, távolból intget, de azért mégis úgy hívogat, úgy csalogat, úgy csábítgat, hogy belefájdul a szív s meg nedvesül tőle a szem. Tán fényes teremről álmodzik sikos parkettel. Óriás nagy lusterek szórnak káprázató világosságot a boltozat stukkauráira, villanó fehér vállakra, suhogó selyem ruhákra, csalfa asszonyokra és kaczer lányokra. A hölgyek csevegve mosolyognak, az urak mosolyogva bókolnak, poszolnak, affektálnak. Piros

téli konyha fentartása, melyben naponként 90—100 gyermek isletes meleg étellel, a hideg és éhség ellen enyhítést nyer. — Ezen intézményt az idén november hó 16 án léptetjük életbe és ha ügytagjaink, mint egyéb polgártársaink nemesszívű adakozása megengedni fogja, fenntartjuk az egész téli idő alatt, még intenzívebb módon, mint azelőtt. Szándékunk ugyanis több gyermeket ezen áldásos jótéteményben részesíteni s másodsor a legmegszegényebb és legkétségbeesettebb ételeket kiosztani.

Ezenfelől emberbaráti érzülettel és teljes bizalommal fordulunk ezúttal a nagyközönséghez, intézetek és testületekhez (illetve a Czímhez) azon kéréssel, méltóztatnék bennünket humanitvállalatunkban kegyesen támogatni és céljaink megvalósítását becsos pártfogása által lehetővé tenni.

A „Szegény tanulók konyhájára“ elfogadjunk bármily pénzadományt, vagy a konyha czéljaira szolgáló terményeket: liszt, fa, zseir, burgonya stb.

Kegyes adományokat elfogadjunk alulírott elnök és pénztáros, kikhez esetleges terménybeli ajándékok is beküldhetők; utóbbiak a községi iskola egyik e czélra fentartott helyiségében helyeztetnek el.

Ügyünket újból meleg pártfogásba ajánlván, vagyunk

hazafiai tisztelettel

„Iskolagyermekbarát“ segélyző egyesület:

Dold István,
pénztáros.

Menczer Lipót,
elnök.

HIREK.

Tájékoztató.

November 15. Közigazgatási bizottsági ülés.

A gőzfűtő naponta reggeli 6 órától nyitva van; sőkészítés kedden és pénteken délután.

— **Központi választmány.** Nagybecskerek városának központi választmánya tegnap délután dr. Grandjean polgármester elnöksége alatt ülést tartott, melynek tárgyát a képviselőválasztók névjegyzékének megállapítása képezte.

— **Telefon Zombolyán.** Zombolyáról jelentik, hogy immar elkészült a zombolyai főszolgabírói hivatal a nagybecskereki központtal és a többi fűszolgabírói hivattal összekötő telefon. Kiszérelt képpen Torontál megye alispánja telefon útján oldotta fel Kis-Orosz és Kis-Komlós községekre a száj és köröm betegség miatt elrendelt vesztegzárt, a mely intézkedés tüdővőhstása az volt, hogy ezen községek lakói még a legutóbbi zombolyai vásárra felhajthattak marháikat. Megjegyzendő, hogy már magánosok is vezették be a telefont, a miért évenként a bevezetési költséggel együtt évi 72 frtot fizetnek. Ezen díjak később, a midőn — a mi bizony remélhető — a vármegye összes községei a

ajk mond szellemes semmisséget, ragyogó szem vall édes, sokat ígérő, forró szerelmet. Emitt a sarokban szellemes író ciporkázatjajszarkastikus szellemét, amott a háziasszony gyűjt alázatos udvart maga köré. Szépséges szép asszony ül az egyik sarokban, félig délszaki, buja színű virágok mögé rejtve. Arra megy, lassan megáll, az asszony mosolyog, ruhájának magnolia illata oly kéjes, oly kábító, ruhája kevéssé, csak nagyon kevéssé félrecsuszott s a piciny cipőre parányi kis réss simul a finom erme színű csipkéből. Csókra nyújtja kezét, de megtartja hanyag, félig fekvő helyzetét, keze oly puha, oly meleg, odahajol hozzá, rátapasztja ajkát. . . .

Odafordul a felesége felé s meglepetve nézi az arcát. Végig simit egyet homlokán s szinte boszorkodik, hogy kiragadták álmodozásaiból; de amint látja ezt a mártírarcot, ezt a könyörgő szempárt, mintha szegényt érezne. Odahajol s szelíd gyengédséggel öleli át a felesége derekát, az meg türi szótlanul, sötét pir tódul az arcába, kitörni készül a palástolt szenvedély s egy pillanatra odanyújtja ajkát a férjnek, de aztán, mikor ez meg akarja csókolni, vad szenvedélylyel szabadítja ki magát karjaiból s menekül, fut. A férje néhány pillanatig bámul utána, aztán veszi a kalapját s a botját és sétálni indul. Az asszony meg, — nem tudom, de úgy rémlik, úgy képelem, elrohan a boudoirba, ott levegőzik a pamlsgra és kinosan, keservesen zokog a büszkén visszautasított alamiznacsók után.

Balázs Jenő.

telefonhálóba be lesznek vonva, sokkal alacsonyabb lesznek, a midőn aztán a magánosok nagyobb számban fogják bevezetni, a mi nagy szerű haladás lesz megyénk közlekedési eszközzeiben.

— **Egy tanító ünneplése.** Bogárosról írják: Ferch József itteni tanító közel 40 évi működése után nyugalomba vonul. Ez alkalommal a község szívélyes ovációkban részesíti az érdemeiben gazdag tanítót, kinek a község közoktatás ügyének felvirágoztatása körül elévülhetlen érdemei vannak. Alig van község, melynek fia közül oly sokan volnának a tudományos pályán, mint nálunk és ez csakis Ferch érdeme. A község e hó 11-én bucsu ünnepélyt rendez a távozó főtanítónak, melyre volt tanítványait és az érdeklődőket megívta. Az ünnepély délelőtti 10 órakor misével veszi kezdetét, majd az üdvözlések következnek, mely után az ünnepelt tiszteletére az itteni nagyvendéglőben lakoma lesz.

— **Nagybecskerek egészsége.** Dr. Weiser a h. n. József városi főorvos jelentése szerint városunk közegészségügyi viszonyai október hóban a születések és halálozások tekintetében kedvezőbbeknek mutatkoznak, ha a megbetegedések nem oly aránytalanul emelkedtek volna. Élve született 87, meghalt 70; a születési többlet tehát 17. A megbetegedési aránytalanságot az a mult hóban csak szörványosan, de a jelentős havában járványszerűleg fellépett kanyaró okozza. A gyakorló orvosok, valamint tanítók e hóban 154 kanyaró esetet jelentettek be, melyek közül 5 halállal mult ki; ezen halálos kimenetek az áldozatai leginkább csecsemők. E járványnál felemlítendő könnyű jellege és az esetek könnyű lefolyása. A többi heveny fertőző betegségeket a következő számok tüntetik fel: Vörheny 7 megbetegedés, 2 haláletet; dyphtheritis 4 megbetegedés, 0 haláletet; hasi hagymáz 5 megbetegedés, 2 haláletet, szamarhurut 2 megbetegedés, 0 haláletet. A hevenyfertőző betegségek ellenőrzésére a törvény által előírt és a járvány jellegének megfelelő óv- és ellenőrzési intézkedések a lehetőség keretén belül megtétettek. Lakás fertőtlenítés 47; butor és ágynemű gőzzel való fertőtlenítés 30-szor végeztetett. Trachomára 514 egyén vizsgáltatott, köztük 5 új trachoma és 2 visszaesés észleltetett. Más idült ragályos baj kipuhatólása végett a rendőrség 40 egyént állított orvos elé, kik közül 20 mint ily bajban szenvedő a kórházak átadatott. Közgyógyosításra szánt élelmi szerek 12 ízben vizsgáltattak, 2-szer a kifogásolt élelmi szerek megsemmisítése ajánlatott. Városunk lakosságának száma 22575, élve született 87, halva 3, meghalt 70, ezek közül hét éven alul 37, hét éven felül 33, a következő halálokokkal: veleszületett gyengeség 4, görcsök 8, bélhurut 13, kanyaró (veres himlő) 5, vörheny (Scarlat) 2, hasi hagymáz 2, tüdőgyulladás 4, tüdőgümőkór 8, gutaütés 2, vízibetegség 3, agykori végekimerülés 8, egyéb természetes halálokok 9, öngyilkosság 1, külső okok okozta halál 1.

— **Vidéki zsurnalisztika.** Az „Aradi Közlöny“, a vidék ezen legtekintélyesebb lapjánál szerkesztő változás állott be. Vas Géza, a lap jeles tollú szerkesztője megvált a laptól és helyét Stauber József foglalta el.

— **Vojnovics Máxa nászjeje.** Vojnovics Máxa pancsovai pinczér tavaly valamelyik táncmulatságon megismerkedett egy feltűnő szépségű leánnyal s rögtön megkérte a kezét. A leány, kinek nagyobb ambíciói voltak, visszautasította a kért, a pinczér azonban kitartóbb volt s végre is a leány engedett, a menyiben csakhamar megtartották a lakodalmat. Mikor a menyegzői vacsoráról a „kuma“ és a „szvirácsa“ eltávoztak, s a násznép is eloszlott, az irodalomban egyébként jártas pinczér megkönyebbülten sóhajtott fel: Végre egyedül! Ezernyi boldog vágygyal, fakadó sejtelmekkel keblében lépte át lakásuk küszöbét, hogy keblére ölelje azt az édes asszonykát, a ki mindenne volt neki. A menyecske azonban másként gondolkodott; nem mintha nem ismerte volna még a házasetet mysteriumait, hanem más, e helyütt részletesen ki nem fejthető indokokból kisiklott a férj ölelő karjai közül, s mikor Máxa mégis átfonta a derekát és erőszakosan csókot nyomott az ajkára, a menyecske félre nem ismerhető rettegéssel taszította el magától s felezakította az ajtót, hogy eimeneküljön hazulról az első éjszakán, a nászjejen. Vojnovics szeme előtt elborult a világ és kést ragadva

rohant a felesége után. Torkon ragadta a boldogtalan asszonyt s a legbrutálisabb módon összevissza szurkálta. A nászjéggel menyaszonny ruhában, félholtra sebezve találták fel a házbeliek az ujdonsült menyecskét. A férjet azonnal letartóztatták, s a napokban tartották meg felette a végtárgyalást. A férj más indokot hozott fel véres tettének igazolására, mint az asszony. Azt állította ugyanis, hogy neje rossz életet folytatott már a menyegző előtt, s ezt bizonyítani is akarta. A tárgyalás, tekintettel az ügy kényes voltára, a nyilvánosság kizárásával tartott meg, melynek eredménye az lett, hogy a szerelmes férjett hat havi börtönrre ítélték, melyből három hónapot kitöltöttnek vett a törvényszék.

— Mikor menjen férjhez a leány? Egy előkelő angol családi lap fölvetette ezt a kérdést. Mikor a témát oda teszi olvasói elé, mindjárt hozzát teszi, hogy absztrahálni akar társadalmi és vagyoni akadályoktól. Tekintsenek olyan párokat, akiknek az élet ebben a tekintetben nem parancsol és mondják ki, hogy mely időpontot tartják a legalkalmasabbnak a leány férjhezmenetelére?

Az ilyen kérdés Angliában — s tán másutt is — mindig érdeklődésre talál. A társadalom minden köréből jelentkeztek hozzászólók. Ime néhány vélemény:

Lady Florence Guilbert ezeket írja: Két jegyes, ha szereti egymást, sohasem nagyon fiatal arra, hogy megtartsa esküvőjét. Hisz a világon nincs szebb látvány a fiatal szerelemnél.

Nem éppen a látványosság szempontjából, de élet-tapasztaláson alapuló okokból ajánlja lady Hayward a korai házasságot:

— Ha boldogok akarnak lenni, leánykém, ne várjanak a férjhezmenetellel, amíg izlésük és jellemük teljesen megállapodott. Minél fiatalabbak, annál könnyebben idomulnak majd férjük izléséhez. De ami önökre áll, a férfiakat is illeti: minél fiatalabb a jövődöbéli, annál több a kilátás, hogy jó férje csináljanak belőle.

A korai férjhezmenetelnak eme két apostola ellenében Heppworth-Dixon Ella kisasszony ellenzi a korai érjhezmenetelt. Álláspontját így indokolja:

— A század tapasztalása arra mutat, hogy minden fiatal ember, mielőtt szíve érzésének az igazi talajt megtalálja, előbb a bolondját járja. Veszedelmes dolog, ha az első érzést mindjárt olyanba veszi, mintha egész életre szólna, mert csakhamar bekövetkezik a kiábrándulás. Az első szerelem soha sem jó alapja a boldog házasságnak, amit bizonyít két dolog: az első, hogy a válópörök fele olyanokból telik ki, akik nagyon fiatalon keltek egybe; a másik, hogy nem találkoztam még fiatal asszonnyal aki első szerelmére gondolva, hozzá nem tette volna: — Mily csacsi voltam!

Miss Heppworth-Dixon azonban mégis megengedi, hogy a leány férjhez mehessen első szerelméhez, mert nála nem okvetlenül szükséges a tapasztalás; hanem azt megköveteli, hogy a férjjelöltek okvetlenül tul legyenek már a szerelem „fogzásán”, mint ő az első szerelmet nevezi.

Legjobbban találja fején a esőget Avery-Keddell kisasszony, aki így szól:

— Bármily fiatal is a nő, amikor az oltár elé lép, ezentul olyan meglepően gyors a lelki fejlődése, hogy egy nap mulva már utolérte pár évvel idősebb férjét, egy hét mulva már el is hagyta. S mikor beköszönt az anyaság, anyai rejtelmes hur és érzés mozdul meg lelkében, hogy ifjú és ruganyos erő kell azok egyenletes felfogására. Semmi esetre sem árt, ha fiatalon megy férjhez a leány, de csak úgy, ha igazán szereti azt, aki hivatva van életének ezen irányt adni.

— A torontáli tanítók „Steinbach“ alapját a pancsovai tanító főkegylet 100 frtos adományjal gyarapította, s mely nemeslelkű adományért e helyen is hálás köszönetét fejezi ki az alap kezelősége. Képeslatosan fölemlítjük, hogy nevezett alap tőkésje jelenleg 2064 frt 49 krt tesz ki, mely összeg kamataiból évenként több ösztöndíj osztatik ki a Steinbach-alap tagjainak gyermekei között. A legutolsó három ösztöndíjat a 37 frt, Klein István écskai tanító fia Ede; Vassilein Péter lukácsfalvi tanító leánya Ilona és Pinkert József bégasszentgyörgyi tanító fia Zsigmond élvezték. Mindedig összesen 16 ösztöndíj lett kiadva. Az alap ösztöndíjaira csak azok tarthatnak igényt, kiknek szülei, mint torontálmezei tanítók a Steinbach-alapba 3 frtos tagsági díjjal beléptek; miért is saját érdekében ezennel föl hívatnak a torontál fiatalabb tanítók, kik még nem tagjai ez alapnak, hogy lépjenek be az alap tagjai sorába. A tagsági díj egyszersmindenkorra szól és vagy egynesen Steinbach Antal kir. tanácsos, tanfelügyelőhöz, vagy Dold István nagybecskereki tanító, főkegyleti pénztároshoz küldendő.

— A kefekötőné pongyolában. Pancsováról írják, hogy a minap éjjel a rendőrök egy teljes pongyolában lévő parasztaasszonyt találtak a sztarcsovai utca kövezetén ülve. A nő igazolásra szólítottván fel, éktelen kiabálások között elkezdett örült módon táncolni. A nem minden napi látvány csakhamar negyszámu néző közönséget terelt össze, migsem a rendőröknek sikerült az ittas némbert megfékezni s bekisérni. Rögglelre kijózanodván, a rendőrségnél előadta,

hogy ő Bavanistára való s a férje kefekötő. Ezen utóbbi indokból a rendőrség minden büntetés nélkül szabadon bocsájtotta.

A rogáj. Karlován a mult héten egyik este véres verekedés történt az utcáskoron a legények között. Szerb szokás szerint, legények, lányok estefelé összejöttek mulatni a sarokra. Szubaticski Rada, Sztanatyev Száva és Szvetelik fiatal legények egy leány miatt összeveszttek a két Jelity fiúval Milánnal és Szredjeval. A verekedés valósgos utcai harcokká fejlődött. Legények, lányok részt vettek benne, miközben Szubaticski Rada és két társa kést rántottak, és a két Jelity fiút úgy összeszurták, hogy lepedőben vitték el őket a helyszínről. Szontágh kikindai vizsgáló bírő a vizsgálat megajtése végett Karlovára kirándult.

Színház és irodalom.

— Salvini Nagybecskereken. A jeles olasz tragikus s az ő lelkes művészcsoportja tegnap este 11 órakor érkezett Nagybecskerekre. Velük jött a Peterdi-féle társulat legnagyobb része, mely szintén közreműködik Salviniék előadásában. Az olasz művész vendégjátéka iránt városszerfe élénk érdeklődés nyilvánul, úgy hogy remény van arra, mikép Nagybecskeren mint az ország többi városaiban az erkölcsi sikeren felül anyagi siker is fogja koronázni Peterdi vállalkozását, kinek az érdekes vendég ismeretségét köszönjük. Salvini, mint említettük, ma este lép föl először Shakespeare remekében, Romeo és Juliában. Holnap Hamletet adják, csütörtökön pedig bemutatja legujabb force-szerepét Bánk bánt. Az előadások 1/2 órakor kezdődnek.

VASUT-ÜGYEK.

A magyar királyi államvasutak. Budapest-jobbparti üzletvezetősége.

Anyagszállítási pályázati hirdetmény. A magyar kir. államvasutak budapest-jobbparti üzletvezetősége 1898. évben felmerülő szükségletének tevedésére több rendbeli anyag szállításra ezennel nyilvános pályázatot hirdet.

A szállítandó anyagok általánoságban következők: tégl, terméskő, mindennemű kő és tömke, mész, nyelék, takaréktűhely és kályha alkatrészek s több másfélék.

Az anyagok részletes kimutatása, mely egyszersmind ajánlati mintául is használandó, egyes csoportokra felosztva az üzletvezetőség anyag beszerzési osztályánál (I. d.) Budapest, külső kerépesi-ut 2 ik házi csoportjában kapható.

Ugyanezen kimutatásban fel vannak sorolva az egyéb pályázati és szállítási feltételek. Az ajánlat 50 kros bélyeggel ellátva, bepecsételve s a borsitékon „ajánlat a 36195/97. számhoz“ felirattal megjelölve legkésőbb 1897. évi november 17 én déli 12 óráig nevezett üzletvezetőség anyag beszerzési osztályához betérjesztendő.

Budapest, 1897. évi október hóban. Az üzletvezetőség. (Utánnyomás nem díjazatik.)

Táviratok.

Országgyűlés

A képviselőház ülése november 9-én.

Budapest, nov. 9. (A „Torontál“ eredeti távirata) A képviselőház ma déli előtt 11 órakor rövid ülést tartott, melyen megválasztotta a delegáció tagjait.

Elítelt párbajozók.

Budapest, november 9. (A „Torontál“ eredeti távirata) A budapesti törvényszék ma tárgyalta az ismeretes Kossuth Ugron féle párbaj-ügyet s Kossuth Ferenczet 8, Ugron Gáborit pedig 3 napi államfogházra ítélte.

Badeni otthon.

Budapest, november 9. (A „Torontál“ eredeti távirata) Bécsből telegrafálják, hogy Badeni Kázmér osztrák miniszterelnök ma Budapestről oda érkezett.

A monzai látogatás.

Budapest, nov. 9. (A „Torontál“ er. táv.) Goluchowski Agenor osztrák külügyminiszter ma Monzából visszatért Bécsbe.

A tőzsdéről.

Budapest, nov. 9. (A nagybecskereki Lloyd társulat távirata.) Buzában a kínálat és vételkedv egyaránt lanyha, forgalom néhány ezer mm., vagonáru 5—10 krral olcsóbb. Kötetett: Buza márcz.-április . . . 12:12—12:13
Rozs 5:47—5:49
Zab márcz.-ápr. 6:50—6:53

Salvini Gusztáv és szintársulatának első vendégjátéka. Városi színház.

Nagybecskerek, ma kedden 1897. évi nov. 9 én

Giulietta e Romeo.

Tragedia in 5 atti di W. Shakespeare.

Personaggi:

Romeo	—	—	—	Cav. Gust. Salvini
Capuleti	—	—	—	G. Maione Diaz
Montecchi	—	—	—	V. Taddei
Paride	—	—	—	R. Regoli
Mercuzio	—	—	—	G. Orlandini
Benavoglio	—	—	—	L. Crucchi
Tebaldo	—	—	—	L. Del Cinque
Lorenzo	—	—	—	P. Flocchi
Pietro	—	—	—	R. Jandelli
Farmacista	—	—	—	G. Orlandini
Baldassara	—	—	—	F. Tioli
Giulietta	—	—	—	G. Pavoni
Nutrice	—	—	—	G. Aliprardi
Donna Capuleti	—	—	—	L. Maione

Dame, Cavaliere, Invitati.

Kezdete este 1/2 órakor.

Holnap szerdán 1897. november 10 én

Hamlet a dán királyfi.

Tragedia 5 felvonásban, írta Shakespeare.

Hirdetések.

8762. tkv. szám. 1897.

10:12—1

Árverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kovács Sándor nbecskereki lakos végrehajtónak Radovancev Ilia, nbecskereki lakos végrehajtást szenvedő elleni 18 frt 90 kr. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területében levő N. Beeskerek községi 2551. sz. tjkvben 2403/a hrsz. a. felvett 2444. sz. ház 143 □-ből beltelekkel 720 frt kikiáltási árban 1897. évi nov. hó 10. napján d. e. 10 órakor ezen kir. tszék tkvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígérést senki sem tenne, az árverésre kitzított hirdok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árnak 10%-át vagyis 72 frtot készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt magy. kir. ig. miniszteri rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. trvszék tlkkönyvi irattárában és a helybeli városi tanácsnál megtekinthetők.

Kelt N.-Beeskereken, a kir. trvszék tkvi hatóságnál, 1897. aug. hó 6-án.

Dr. Polgár, kir. trvszki bírő.

Torontáli helyi érdekű vasutak.

10.000. szám.

1007-3.1

Hirdetmény.

Igazgatóságunk a temesvár-módsi vasút igazgatósággal egyetértéssel elhatározta, hogy a rendes alkalmazásban álló hivatali esküt tett tetteles állományú állami tisztviselők, altisztek és szolgák, valamint a törvényhatóságok évi fizetést élvező, hivatalos esküt tett oly alkalmazottainak, kik az 1886. évi XXI. t.-cz. alapján rendszeresített állásokat töltöttek be, 50 százalékos menetdíj kedvezményű menetjegyek váltására jogosító, az illető alkalmazott látogatójegy nagyságú arczképpel felszerelt állandó évi menetigazolványokat jövő évben is engedélyez a torontáli helyi érdekű vasutak összes saját és üzemkezelésben levő temesvár-módsi vonalaira. Ez azzal tétetik közhirrre, miszerint e kedvezményre jogosító arczképes igazolványok az illető alkalmazottaknak hivatali felsőbbsege által igazolt és ennek pecsétje alkalmazása mellett pártoló láttamozással ellátott, a torontáli helyi érdekű vasutak üzemigazgatóságához betérjesztendő bélyegtelen folyamodványai alapján, tekintet nélkül a használandó kocsisztyára, évenként és egyenként 2 (kettő) forint kiállítási költség lefizetése ellenében fognak kiadni.

A kedvezmények lényegét és azok igénybevételének módozatait az igazgatóság a következőkben állapította meg:

A féláru menetjeggyel való utazás kedvezménye csak a távolsági forgalom vonalszakaszába eső viszonylatokban érvényes és a díjszabás szerinti szomszédos forgalmi viszonylatokra nem terjed ki, utóbbi viszonylatokban tehát a rendes menetdíj fizetendő.

Azon állami és törvényhatósági tisztviselők, kiknek évi fizetése a lakbérletményen kívül 800 frt vagy ennél több, az utazási és átköltözködési kedvezményre a maguk részére, a velük együtt élő nejeik és családi kötelekben szülői ellátás alatt álló még keresetképtelen gyermekeik, valamint együtt utazó cselédjeik részére csak azon esetben tarthatnak igényt, ha a nap-tári évre szóló arczképes évi igazolványt maguk részére tényleg kiállítatják és az ez iránti folyamodványukat az 1898. év tartamára legkésőbb folyó évi december hó végéig, vagy ha évközben foglalják el állásukat, a kinevezésüket, illetve megválasztásukat követő hónap végéig a torontáli helyi érdekű vasutak üzemigazgatóságánál betérjesztik.

Azok tehát, kik az arczképes évi igazolványt egyáltalán nem szerzik meg, vagy annak kiállításáért elkésve folyamodnak, az illető év folyamára az utazási kedvezményre való igényt úgy maguk, mint családtagjaik részére elvesztik.

Azon tisztviselőknek, kik az arczképes igazolványt a maguk részére megváltották, családjaik részére féláru menetjeggyel való utazásra jogosító egyszerű utazásra szóló igazolványért esetről esetre kell folyamodniok a torontáli helyi érdekű vasutak üzemigazgatóságához, kérvényük a hivatali felsőbbsege által hivatalos pecsétjének alkalmazása mellett azon megjegyzéssel pártolólag láttamozandó, hogy a családfe... szamu arczképes évi igazolványai van ellátva.

Az átköltözködési ingóságokra nézve új kinevezés, illetve megválasztás vagy áthelyezés alkalmából szükségessé váló átköltözködések czéljából úgy az állami, mint a törvényhatósági tisztviselőknek 50% díjmérséklés engedélyeztetvén, az ezen díjmérséklésre jogosító szállítási utalványok kiállításáért ugyancsak a torontáli helyi érdekű vasutak üzemigazgatóságához nyújtandó be a folyamodvány, a kérvények láttamozására ez esetben is a fenti szabály lévén mérvadó.

Esetről-esetre folyamodhatnak egy utazásra szóló igazolvány kiállításáért: a lakbérletményen kívül 800 frtnál kevesebb évi fizetést élvező állami vagy törvényhatósági alkalmazottak a maguk részére (a mennyiben arczképes évi igazolványt nem váltottak), valamint a velük együtt élő nejeik és családi kötelekben szülői ellátás alatt álló még keresetképtelen gyermekeik és együtt utazó cselédjeik részére — a szolga minőségük cselédjeinek kizárásával.

Megjegyeztetik, hogy a fent tárgyalt utazási kedvezmények a megyei tisztviselőket illetőleg, csakis a törvényhatósági tisztviselőkre terjesztetvén ki, a községek (rendezett tanácsos biró városok, nagy- és kisközségek) alkalmazottai ezen kedvezményben önként értetőleg nem részesülnek.

Fényképpel ellátott bérletjegyek 1898. évre szintén adatnak ki és pedig:

a) az összes torontáli helyi érdekű vasuti saját vonalakra:

I. osztályu utazásra	400 korona.
II. " " "	300 " "
III. " " "	200 " "

b) csupán a nagybecskerek — pancsovai vonalra:

II. osztályu utazásra 120 korona;

c) csupán a nagybecskerek — zombolyai vonalra:

II. osztályu utazásra 120 korona;

d) csupán a nagybecskerek — verseczi vonalra:

II. osztályu utazásra 120 korona fizetés mellett;

e) a temesvár-módsi h. é. vasut vonalra:

I. oszt. utazásra	80 korona.
II. oszt. " "	60 " "
III. oszt. " "	40 " "

Ezen bérletjegyek folyó évi december hó 31. éig az évi bérletösszeg lefizetése és egy fénykép beküldése mellett szintén a torontáli helyi érdekű vasutak üzemigazgatóságánál válthatók ki.

Nagybecskerek, 1897. november 3-án

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

9489. tkvi sz. 1897.

Visszarverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Tornyánszki Józsa végrehajtatónak Jovánovits Józsa gör. kel. lelkész mellencei végrehajtást szenvedő elleni 6000 frt s jar. iránti végrehajtási ügyében, valamint Heumann Mór 750 frt és 750 frt, a nagy-kikindai kerületi első takarékpénztár 200 frt és 1200 frt s jar. iránti követelésének behajtása végett is a területen levő Mellence község határában fekvő 273. tjkvben A. I 1. sor 830. hr. és 408. ö. i. sz. a. foglalt ház és beltelek 823 frt kikiáltási árban a néptakarékpenztár részvénytársaság tbecsei czég kesedelmes vevő kárára és veszélyére 1897. évi november hó 22-ik napján d. u. 3 órakor Mellence község-házában árverés alá fog bocsátatni és a kikiáltási árban alul is el fog adatni azzal, hogy az árverés napjától fogva az überlandiális (maradvány) földek után lejárandó váltásig tartozás a vevőt fogja terhelni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés

jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt, mindig az árverés napjától számított 5% kamattal együttesen a tbecsei kir. adóhivatalnál, mint birói letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapesán lefizetni és a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbiróság tkvi irattárában és Mellence község előljároságánál megtekinthetők.

Kelt Török-Becsén, a kir. járásbiróság mint tkvi hatóságnál, 1897. évi október hó 11-én.

Kopasz

kir. járásbiró

1020-1-1

9754. tkv. szám. 1897.

1021-1.1

Visszarverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a kir. államkincstár végrehajtatónak Penyivrág Gyuricza, Alexa és Mojszin Stánkóné szül. Penyivrág Máléva, ugys mint Petrovits Miltyné szül. Penyivrág Draginya örökösei melencei lakosok végrehajtást szenvedők elleni 1007 frt 05¹/₂, kr s jar. iránti végrehajtási ügyében a területen levő Melence község határában fekvő 418 tjkvben A II. 1-3 sor 2337., 3770. és 7091. hrsz. a. felvett szántóknak fentnevezett szenvedőket illető ¹/₂ része jutalékra a kir. kincstár által bejelentett tulajdoni igény sérelme nélkül 659 frt kikiáltási árban Predragovits Kristóf kesedelmes vevő kárára és veszélyére folyó évi november hó 22-én d. u. 5 órakor Melence község-házában árverés alá fog bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt, mindig az árverés napjától számított 5% kamatokkal együttesen a t.-becsei kir. adóhivatal mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapesán lefizetni és a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbiróság tkvi irattárában és Mellence község előljároságánál megtekinthetők.

Kelt Török-Becsén, a kir. járásbiróság, mint tkvi hatóságnál, 1897. évi október hó 13-án.

Kopasz,

kir. járásbiró.

Női és leánykallitók, legújabb divatnak nagy választékban. Legelőször bevezetési forrás Délmagyarországon Kovács Gedeonnál Nagybecskereken. — Szabott árak. (869/8-84)

